

Boekverslag Sense and Sensibility (Jane Austen)

Eline van Gorp

© havovwo.nl

(December 2002)

Primaire gegevens van het gelezen werk

Auteur: **Jane Austen**
Titel: **Sense and Sensibility**
Ondertitel: **-**
Verschenen in: **1811**
Aantal blz.: **322**
Leestijd: **23 uur**
Uitgelezen op: **27 december 2001**

Verantwoording van de keuze

Ik heb dit boek gekozen, omdat ik het boek al kende. Ik had de film lang geleden al eens gezien en ik had mijn Engelse presentatie erover gedaan, waarvoor je het boek moest lezen en de film bekijken. Voor de presentatie had ik de verkorte versie gelezen en omdat ik het verhaal toen wel goed kende, kon ik nu de gewone versie lezen. Daardoor begreep ik het boek redelijk, want meestal heb ik daar met zo'n Engels boek wel moeite mee.

Verwachtingen vooraf

Het is moeilijk om hier een antwoord op te geven, omdat ik het verhaal dus al kende voordat ik het begon te lezen. Toen ik het verhaal nog niet kende, dacht ik volgens mij dat het over twee zussen ging die op zoek waren naar een echtgenoot.

Eerste reactie achteraf

Ik vind dit werk:

	1 niet	2 een beetje	3 erg
spannend	*		
meeslepend			*
ontroerend			*
grappig	*		
realistisch			*
fantasierijk	*		
interessant		*	
origineel		*	
goed te begrijpen	*		

- Dit werk heeft mij aan het denken gezet. Ja
- Ik heb iets aan dit werk gehad. Nee

Dit werk spreekt me wel aan, omdat het een meeslepend en boeiend verhaal was. Het was vaak wel moeilijk om te begrijpen, omdat mijn Engels niet zo goed is. Dan las ik maar verder totdat er weer een stuk kwam dat ik beter begreep. Het verhaal was eigenlijk een strijd tussen geld en liefde, maar het loopt allemaal goed af.

Boekverslag *Sense and Sensibility* (Jane Austen)

Eline van Gorp

© havovwo.nl

(December 2002)

Korte samenvatting van de inhoud

Als meneer Dashwood overlijdt, laat hij al zijn geld na aan zijn zoon van zijn eerste vrouw. Zijn tweede vrouw laat hij achter met drie dochters, geen huis en heel weinig geld. Mevrouw Dashwood kan met haar drie dochters gaan wonen in een huisje op het landgoed van de familie Middleton. Elinor is verdrietig dat ze haar oude huis moet verlaten en dat komt vooral doordat ze daar Edward Ferrars heeft leren kennen. Hij is de broer van de vrouw van Elinors stiefbroer en erg aardig. Als mevrouw Dashwood is verhuisd met haar drie dochters, ontmoeten ze ook veel nieuwe mensen. Als Marianne op een dag gaat wandelen, valt ze en Willoughby vindt haar. Ze worden verliefd op elkaar, maar Colonel Brandon is ook verliefd op Marianne. Dan moet Willoughby ineens naar Londen en hij laat Marianne achter. Anne en Lucy Steel komen op bezoek bij de familie Middleton. Dan onthult Lucy aan Elinor dat ze stiekem verloofd is met Edward Ferrars. Elinor is enorm geschrokken, maar ze kan er met niemand over praten, omdat het een geheim is.

Marianne en Elinor gaan met mevrouw Jennings naar Londen. Mensen praten daar over de verloving van Marianne en Willoughby, maar dan komt Marianne Willoughby tegen op een feest met een andere vrouw (Miss Grey). Hij gaat met haar trouwen voor het geld dat zij heeft.

Anne onthult de geheime verloving van haar zus met Edward Ferrars. Edwards moeder wordt boos en laat al haar geld na aan Robert Ferrars (Edwards broer). Elinor en Marianne willen snel weer terug naar hun moeder en reizen terug. Als ze bij vrienden overnachten, wordt Marianne heel erg ziek en ze sterft bijna. Willoughby komt om zijn gedrag uit te leggen. Hij was wel verliefd op Marianne, maar hij trouwde met Miss Grey voor het geld.

Als Marianne en Elinor weer thuis zijn, horen ze dat Lucy Steel getrouwd is met meneer Ferrars. Het blijkt Robert Ferrars te zijn en uiteindelijk trouwt Elinor met Edward Ferrars en Marianne met Colonel Brandon.

Tijd en ruimte

De verteltijd is ongeveer 25 uur. De vertelde tijd is 2,5 – 3 jaar. Het verloop van het verhaal is chronologisch. Het echte verhaal begint ongeveer in het begin van de negentiende eeuw (ongeveer 1800). De mensen hebben namelijk nog geen auto's en de kleding is ouderwets.

Ook is er duidelijker dan nu een strijd tussen liefde en geld. Het begin is niet echt *in medias res*, want je weet waarom de personen in een bepaalde situatie zijn beland en het eigenlijke verhaal over mevrouw Dashwood en haar drie dochters begint ook pas als ze uit hun huis worden gezet. Het einde is gesloten, omdat je weet dat het toch nog goed afloopt met Marianne en Elinor. Ze zijn namelijk allebei getrouwd. Natuurlijk weet je niet of het met Margaret (het zusje van Marianne en Elinor) ook goed afloopt, maar dat heeft eigenlijk niets met het verhaal te maken.

Het verhaal speelt zich af in Engeland. In het begin speelt het zich vooral af op Norland Park in Sussex, waar het huis staat van de familie Dashwood. Daarna speelt het verhaal zich voornamelijk af op Barton Park, waar Elinor en Marianne in een klein huisje wonen. Het verhaal speelt zich ook even af in Londen en het huis van Colonel Brandon en het huis waar Marianne ziek is.

De klimatologische omstandigheden zijn soms niet zo goed. Het heeft bijvoorbeeld een paar keer hard geregend. Het regende hard toen Marianne werd gered door Willoughby en het regende ook heel hard toen Marianne ziek werd.

De wijze van vertellen

Het verhaal wordt verteld door de alwetende of auctoriale verteller. Er zijn echter wel een aantal dialogen in het boek.

Boekverslag *Sense and Sensibility* (Jane Austen)

Eline van Gorp

© havovwo.nl (December 2002)

Spanning

Het boek was niet echt spannend. Je was wel steeds benieuwd naar de afloop van het verhaal en of het dan allemaal nog goed zou komen met Marianne en Elinor, maar het werd niet op zo'n boeiende manier geschreven dat je steeds verder wilde lezen.

Thema en motieven

Het thema is liefde, maar het gaat ook veel over geld. Je ziet namelijk twee jonge vrouwen opgroeien in een tijd waar men vaak moet kiezen tussen liefde en geld.

De motieven in het boek zijn dus eigenlijk eenzaamheid (Marianne en Elinor zijn bang dat ze geen man krijgen) en het verwerven van rijkdom.

Personages

Elinor Dashwood is de hoofdpersoon van het boek. Zij is een karakter en haar zus, Marianne, is dat ook. Het zijn twee totaal verschillende zussen. Elinor is in het begin van het boek negentien jaar oud. Ze is een verstandige, aardige en formele vrouw, die eigenlijk overal aan denkt en ze maakt tekeningen. Ze is altijd kalm en heeft haar gevoelens meestal goed onder controle. Ook houdt ze haar gevoelens meestal voor zichzelf en veel mensen gaan naar haar toe als ze een probleem hebben. Op het einde trouwt ze met Edward Ferrars. Hij is ook een karakter. Hij is een beetje verlegen en niet zo knap, maar het is wel een aardige en verstandige man die altijd zijn belofte nakomt. Hij wil een priester worden en een fijn en rustig leven leiden, maar zijn moeder wil dat hij een belangrijk persoon wordt en iets gaat doen met politiek of in het leger.

Marianne Dashwood is in het begin van het boek zestien jaar oud. Ze is precies het tegenovergestelde van Elinor, omdat ze heel open over haar gevoelens praat. Ze is gevoelig en houdt van spanning en opwindning. Ze is ook heel knap en ze kan goed piano spelen. Marianne wordt verliefd op Willoughby (karakter). Hij is een knappe man en een echte charmeur, maar hij trouwt met een ander meisje. Hij kiest dus voor het geld in plaats van voor de liefde. Op het einde trouwt Marianne met Colonel Brandon (karakter). Colonel Brandon is een rustige en serieuze man en lang niet zo knap als Willoughby, maar hij is wel veel aardiger. Hij is ook een goede vriend van Sir John Middleton (karakter). Sir John Middleton is een rijke kennis van de Dashwoods. Hij is heel erg aardig en rond de veertig jaar. Hij bood de familie een cottage aan voor een hele lage huur. Zijn vrouw (type) is een stille en een beetje een onaardige vrouw. Zijn schoonmoeder, mevrouw Jennings (type), is nogal dik en ze houdt ervan om hard te lachen. Ze houdt er ook van om te roddelen en om bruiloften te plannen.

Fanny Dashwood en John Dashwood (types) gaan in het huis van de familie Dashwood wonen. John Dashwood is redelijk aardig en hij wil mevrouw Dashwood en haar drie dochters nog wel wat geld geven, maar Fanny zorgt ervoor dat hij dat niet doet. Zij is erg egoïstisch.

Mevrouw Dashwood en Margaret Dashwood zijn ook types. Ze zijn allebei wel aardig. Ook Lucy Steel is een type. Zij wil een vriendin worden van Elinor en is redelijk knap. Toch is ze niet erg aardig.

Boekverslag *Sense and Sensibility* (Jane Austen)

Eline van Gorp

© havovwo.nl (December 2002)

Titel, ondertitel en motto

De titel verwijst waarschijnlijk naar de belangrijkste personen van het boek, namelijk naar Elinor en haar verstand (sense) en naar Marianne en haar gevoel (sensitivity). De titel geeft ook een beetje het thema weer. Het gaat steeds over het gevoel en het verstand. Personen in het boek zijn bijvoorbeeld verliefde op elkaar (gevoel), maar ze trouwen niet altijd met elkaar vanwege bijvoorbeeld het geld (verstand). Er is geen ondertitel, en ook geen motto.

Relatie tussen tekst en auteur

De relatie tussen de tekst en de auteur is in dit boek wel een beetje aanwezig. Jane Austen leefde ongeveer in dezelfde tijd als de personen uit het boek. Ze leefde ook een rustig leven en ik denk dat ze daarom wel een beetje op Elinor lijkt. Jane Austen is echter nooit getrouwd geweest en Elinor wel.

Relatie tussen verschillende teksten

Het boek “*Pride and Prejudice*” lijkt wel een beetje op “*Sense and Sensibility*”, omdat het ook over trouwen gaat en over jonge vrouwen die willen trouwen en over rangen en standen. Ook de opbouw van de titel is hetzelfde. Verder wordt er in beide boeken iemand ziek nadat hij in de regen heeft gelopen.

Relatie tussen tekst en context

De tijd waarin Jane Austen haar verhaal schreef heeft invloed op het verhaal gehad. Het verhaal geeft namelijk weer hoe het vroeger ging met trouwen en in het boek komen ook geen dingen van de toekomst voor.

De soort literaire tekst

Het verhaal is denk ik verzonnen, maar het zou best in het echt gebeurd kunnen zijn en daarom kan dit boek tot de realistische stroming gerekend worden. Het is ook een sociale roman, omdat het vooral gaat over hoe de mensen met elkaar om gaan in die tijd. Het boek is eveneens een liefdesverhaal.

De persoonlijke beoordeling

“*Sense and Sensibility*” was best een leuk verhaal, maar het is erg lang. Ook vond ik het moeilijk om het in het Engels te lezen, want daardoor duurt het nog langer en mijn Engels is ook niet al te best. Hierdoor was het af en toe ook wel saai en begreep ik sommige stukken niet.

Het boek had best een leuk onderwerp doordat de strijd tussen liefde en geld heel goed werd weergegeven. Ik kon me zo eens goed voorstellen hoe het er in die tijd aan toe ging. Dat is best wel anders dan bij ons, want bij ons zullen er niet veel mensen meer zijn die niet met iemand trouwen omdat hij of zij te weinig geld heeft. Door het boek ben ik ook wel een beetje aan het denken gezet over het onderwerp. Het ging er in de tijd van het boek ook veel formeler aan toe en volgens mij trouwden de mensen meestal al gelijk met hun eerste vriendje. Ook bemoeien de ouders zich nog al eens met het huwelijk. Tegenwoordig is dat wel anders.

De gevoelens waren veel belangrijker in het boek dan de gebeurtenissen. Er gebeurt niet zo heel veel. De enigste echte gebeurtenissen die spannend waren, zijn het vertrek van de familie Dashwood, het zien van Willoughby met een andere vrouw en de ziekte van Marianne. Er zouden best wat meer gebeurtenissen in het boek mogen komen en af en toe werden de gebeurtenissen ook wel langdradig verteld. De gebeurtenissen waren over het algemeen wel geloofwaardig, maar het was wel heel toevallig dat Lucy Steel verloofd was met Edward Ferrars. Het

Boekverslag *Sense and Sensibility* (Jane Austen)

Eline van Gorp

© havovwo.nl (December 2002)

was wel een mooie afloop. Elinor en Marianne trouwen dan allebei en ze zijn weer gelukkig. Een echt “happy end” dus.

Wat ik wel goed aan het boek vond, was dat de personages heel levensecht overkwamen. Het was net alsof je zelf een beetje in die tijd leefde en het verhaal werd ook heel echt weergegeven. Soms helaas wel in te kleine details. Ik kon me vooral goed inleven in Elinor, omdat haar persoon heel duidelijk wordt beschreven en zij had in principe te maken met alle gebeurtenissen. Ik vond het heel knap dat Elinor haar gevoelens zo goed kon verbergen en ze was ook heel erg sociaal.

Ik kon het verhaal niet zo vlot lezen, omdat er veel moeilijke woorden in voor kwamen. Het was gelukkig wel chronologisch, want anders zou het echt te moeilijk zijn geweest. Sommige delen van het boek waren wel saai, omdat er dan bijna niets gebeurde. Kleine delen waren ook onbegrijpelijk, maar daarna kon ik het verhaal weer snel begrijpen. De afloop was wel een beetje te verwachten.

Sense and Sensibility zou dus een leuk boek zijn als het wat minder langdradig was en als ik het in het Nederlands zou mogen lezen. Het onderwerp vond ik wel heel leuk, omdat het heel goed de situatie van vroeger weergeeft en het is ook wel een beetje romantisch.